

[Pia Christmas-Møller]

Der kan være handicappede og ældre, der blandt andre problemer også har det problem, at de lider af allergi og overfølsomhed. Jeg vil gerne meddele, at jeg personligt er overfølsom over for støvmiden og lider af håndeksem i ret udstrakt grad, og det er et stort problem. Var jeg gammel og afhængig af hjemmehjælp, kunne det godt være, at jeg meget gerne ville have, at der blev støvsuget rimelig ofte, for at jeg kunne undgå disse alvorlige udslæt. Jeg spørger SF: Er det muligt, at man forestiller sig, at der også skal kunne klages over den slags situationer?

Jeg er helt opmærksom på, at i mange andre tilfælde vil det blive opfattet som pjat at klage over, at støvsugningen ikke er præcis og god nok, men der kan være situationer, hvor det faktisk er dybt relevant. Jeg peger på det ikke for at gøre mig morsom, men for at vise, at virkeligheden altså er mangfoldig. Og jeg er ikke tryk ved, at en ankeinstans selv skal fastlægge serviceniveauet i dette land. Jeg mener ikke, vi kan flygte fra det ansvar. Det er et politisk ansvar.

Så vil jeg i øvrigt gerne være med til at give de ældre nogle bedre retsgarantier, hvis det er muligt. Men jeg vil ikke være med til bare at lave en ny bureaukratisk knopskydning, som i virkeligheden er en tom retsgaranti, som forflygtiger det politiske ansvar. I øvrigt noterede jeg da også, at fru Lilli Gyldenkilde bemærkede, at der er allerede taget højde for åbenbart urimelige forhold i den nuværende lovgivning, og det er dog en tryghed trods alt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal endnu en gang takke CD's ordfører. Jeg er helt enig i det sidste, der blev sagt, og jeg håber, det kan blive en realitet, så vi kan komme videre med dette spørgsmål, da jeg kan forstå, at der trods alt er et flertal for en del af intentionerne i forslaget, om end der ikke er 100 pct. flertal for det hele.

Må jeg så ikke sige til fru Pia Christmas-Møller fra De Konservative, at jeg ikke var ude på at håne nogen. Men jeg synes, det var for voldsomt at snakke om nullermænd i denne forbindelse, for selvfølgelig var det ikke det, jeg mente, og det ved fru Pia Christmas-Møller også godt.

Det var svært også for os at afgrænse, og derfor står der ikke nogen afgrænsning i forslaget, men det kan jo helt tydeligt ses af diskussionen her, at havde vi sat en klar afgrænsning ind, var det ikke sikkert, vi var kommet videre. På baggrund af at vi nu kan drøfte videre, hvordan det her skal foregå, og kan få organisationerne og ikke mindst handicaporganisationerne med ind i debatten, har jeg dog nu et håb om, at vi kan finde en løsning og få lavet en afgrænsning, som er så klar, at den er til at have med at gøre.

Og må jeg så ikke sige til fru Pia Christmas-Møller, at hvis man skulle tage det som et tænkt eksempel, at fru Pia Christmas-Møller var blevet gammel og pensioneret og skulle have hjemmehjælp og led af støvallergi, jamen så selvfølgelig! Man skal jo ikke ligge og blive syg, fordi man holdes længst muligt i eget hjem og ikke kan bo et andet sted, hvor der bliver gjort rent hver dag. Man skal selvfølgelig kunne klage, hvis man bliver syg af, at der ikke bliver gjort rent. Ja, det mener jeg faktisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 244: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.
(Fremsat 23/3 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):